

Schatgraven

Jaore lang há't schilderijtje bij Hent en Mien van den Berg in Ochte aon de muur gehonge. 't Was een boer die oan de taofel in het boek der boeke zatte lèze. Volgens Hent was 't heel en heel oud. Vandaor da hij er van overtuigd waar da 't veul geld zou opbrenge. 'Witte wa ge doen mot', zee Mien, 'ge mot 't is een kirtje laote schatte'. Daor kwam niks van, totdá Schatgraven van tillevisie Gelderland in Tiel in de schouwburg kwam. Mit 't schilderijtje in een doek gonge Hent en Mien op Tiel aon. 't Was in de Agnietehof hartstikke druk. Toen Hent aon de burt waar vroeg de schatter: 'Meneer hoe kom je hier aan?'. 'Da wit ik nie', zeej Hent, 't hong bij mijn vaoder en moeder. ik heb 't geërve. 't Is iesend oud.' De deskundige bekeek 't van alle kaante. Hent wier dr zenuwechtig van. Toen de kjal van Schatgraven 't schilderijtje weg lee, glimlachte hij. 'En', zee Hent, 'is 't veul werd?' 'Nou', zee de schatter, 'as je een schilderijtje van je eigen op zou hangen zou dat meer waard zijn dan deze prent... Wá zal Hent ongelukkig gekeke hemme.

Hannes